

Fængselsfunktionæren

FÆNGSELSFORBUNDET

NR 4
APRIL 2015

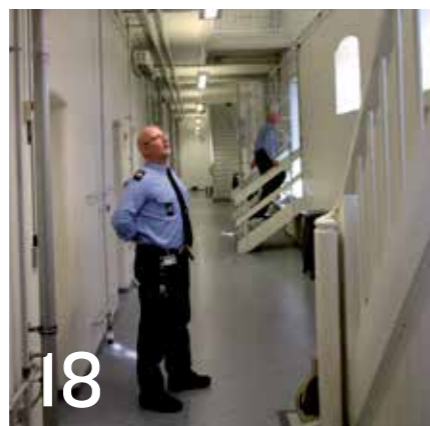

HVOR MANGE
OMAR'ER SIDDER
DER I FÆNGSLERNE?

INDHOLD

- 4 Rundspørge: Radikalisering er et udbredt problem i fængslerne
- 6 Sidder der potentielt 280 Omar'er i fængslerne?
- 8 Kort nyt
- 10 Hver anden voldsramt føler sig svigtet af ledelsen
- 12 HR-chef vil styrke opfølgningen efter vold
- 14 De har fået fuglefeber i Nakskov
- 16 Ny løn indtog dagsordenen i Ellebæk
- 18 On the dark side
- 20 Hilsen fra Grønland

VI HAR IKKE RÅD TIL AT LØSLADE FLERE OMAR'ER

Af Kim Østerbye, formand for Fængselsforbundet

Der er grund til bekymring, når man læser resultaterne af vores rundspørge om radikaliserings i dette fagblad.

Omar El-Husseini var langt fra den eneste med ekstremistiske holdninger i fængslerne. Der er andre som ham.

Omar var en indvandrerdreng fra bandemiljøet. Et menneske som formentlig søgte identitet og ståsted i islam og valgte at praktisere religionen på en ekstrem voldelig måde.

Tanken om at andre vælger at føre deres trusler ud i livet på samme måde, er dybt skræmmende.

Det kan godt være, at vi som samfund har råd til at tabe en indbrudstyv på gulvet og løslade ham fra fængslerne til ny kriminalitet.

Men vi har bestemt ikke råd til at tabe en eneste radikaliseret fange. Konsekvenserne er ikke nye indbrud i et parcelhuskvarter, men masse mord i værste fald.

Hvis man ser på de angreb, som har ramt Vesten gennem de seneste tre år, har knap halvdelen af de formodede gerningsmænd afsonet en fængselsstraf.

Det ved regeringen – og det er også derfor, at de er kommet med en ny terrorpakke, som blandt andet er møntet på fængslerne.

Måske går det lidt for hurtigt for regeringen, som nu har lanceret to terrorpakker siden

terrorangrebet i februar. Det er som om, man i al hastværket glemmer at lytte til os, der står ude i virkeligheden med problemerne. Man smækker papir og bånd om, før man har noget at putte i pakken.

Ud af de 11 nye tiltag i den nye terrorpakke er det kun et par stykker, som berører os i Kriminalforsorgen. Det er udmærket med bedre indberetning og opstramning i forhold til indsatte, som ikke overholder spillereglerne.

Det er dog ikke gjort med det. Jeg savner i høj grad de tiltag, som vi har gjort opmærksom på fra day one efter terrorangrebet – og som ministeren umuligt kan have overhørt:

For det første skal stærke og radikaliserende fanger adskilles fra svage og udsatte fanger, som er lette ofre for radikaliserings.

For det andet skal der være mere sektionering og større personaletæthed, så vi bedre kan holde øje med yderligtgående indsatte.

Og for det tredje skal fængselsbetjentene uddannes mere, så de bliver bedre til at opfange tegn på radikaliserings.

Hvorfor har ministeren ikke inkluderet disse konkrete tiltag i terrorpakken?

Det er forhåbentlig ikke et spørgsmål om penge. For vi har ganske simpelt ikke råd til at løslade flere Omar'er.

Udgivet af:
Fængselsforbundet
Ramsingsvej 28 A, st. th.
2500 Valby

Tlf. 7255 9976

www.faengselsforbundet.dk

ISSN: 0902-8897

ISSN: 2245-6635 (online)

Artikler og indlæg modtages på:

redaktion@faengselsforbundet.dk senest den 14. i hver måned. Debatindlæg (max 750 ord) sendes med navn, stilling og tjenestested. Send gerne fotos med.

Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere i indsendte tekster. De holdninger, der kommer til udtryk i indlæg og artikler, er ikke nødvendigvis et udtryk for forbundets holdning. Hvis intet andet er angivet, er materialet skrevet af redaktøren.

Redaktion:

Forbundsformand Kim Østerbye (ansvh.)
Redaktør Søren Gregersen, tlf. 72 55 99 91

Produktion og tryk: PE Offset A/S
Grafisk design: kroyergrafik.dk

Foto: Nicolai Perjesi, Andreas Graae, Søren Gregersen, Anders Egeberg

Forsidefoto: Statsfængslet i Ringe

RUNDSPØRGE: RADIKALISERING ER ET UDBREDT PROBLEM I FÆNGSLERNE

Fire ud af ti af Fængselsforbundets tillidsfolk har oplevet konkrete eksempler på radikalisering. Tillidsfolkene savner både uddannelse og personale for at kunne håndtere udfordringen.

Af Andreas Graae

Der er blevet talt og skrevet meget om radikalisering i fængsleme efter terrorangrebet i København den 14. februar. Ikke mindst efter det kom frem, at gerningsmanden angiveligt var blevet radikaliseret under sin varetægtsfængsling.

Konkret viden om problemets omfang har det dog skortet på. Derfor har Fængselsforbundet sendt en rundspørge til alle landets fængsler og arresthuse.

Vi har fået svar fra vores tillidsfolk i 26 institutioner. Blandt dem, har ti været vidne til radikalisering på deres tjenestested. Det vil sige 40 procent.

Herudover mener alle – på nær en – at der generelt foregår radikalisering i større eller mindre omfang i Kriminalforsorgen.

Fleere af tillidsfolkene nævner konkrete episoder, hvor de har mærket tegn på radikalisering. En skriver for eksempel: "Ved store episoder som i henholdsvis Paris og København forsøgte enkelte klienter at opildne andre klienter til at øve hærværk i fængslet for på denne måde at vise deres sympati. Klienterne har skrevet på vægge – 'support IS' med videre."

En anden skriver: "Har oplevet ytringer omkring sympati for 'hævn' mod vantrøende samt holdninger om, at 'Muhammedtegnere' og andre, der fornærmer profeten, skal slås ihjel."

Fleere andre nævner, at de har oplevet indsatte, der pludselig ændrede adfærd under afsoningen – både i tale og påklædning – og isolerede sig selv.

Konkrete eksempler på ændret adfærd kan ifølge en respondent være indsatte, der "pludselig bliver meget troende, beder flere gange om dagen og ikke taler med kvindelige betjente."

Andre beskriver, hvordan de i det daglige har set hele afdelinger isolere sig for at bede bøn og flere gange har oplevet indsatte, som har forsøgt at påvirke andre indsatte.

Ofte er det en enkelt indsat, som kan være den afgørende faktor, fremgår det af en besvarelse. Når personalet oplevet dette, flytter man selvfølgelig vedkommende. "Og så finder afdelingen igen et normalt leje i forhold til at bede bøn," skriver respondenteren.

SAMTALE FREMMER AFRADIKALISERINGEN

Af undersøgelsen fremgår det desuden, at fængselsbetjentene hverken

føler sig fagligt eller bemandingsmæssigt klædt på til at håndtere problemet.

På spørgsmålet om der er tilstrækkeligt med personale til stede på afdelingerne til at opfange og forebygge radikalisering, svarer to ud af tre af de adspurgte således nej.

En af hovedårsagerne er det generelle problem med, at der er blevet mindre tid til fangerne på grund af besparelser på bemandingen og et stigende antal administrative og driftsmæssige opgaver.

En betjent i et arresthus skriver for eksempel: "Der er kommet så meget sagsbehandling, handleplaner med videre, at der ikke er den samme tid til at snakke med de indsatte og dermed opfange eventuelle signaler på radikalisering."

Andre nævner, at radikaliseringsen sjældent foregår åbenlyst, men som oftest for lukkede døre og på gårdture, hvor det kan være svært at opfange. Derfor efterlyser flere, at dialogen mellem ansatte og indsatte bliver prioriteret. Eller som en formulerer det: "Man bliver nødt til at forstå, at man ikke kan køre discountfængsler, hvis man vil opfange radikalisering."

MANGLENDE VIDEN OG UDDANNELSE

Et andet væsentligt problem er, at personalet ifølge undersøgelsen mangler faglig viden og uddannelse i forhold til at håndtere radikalisering i fængsleme.

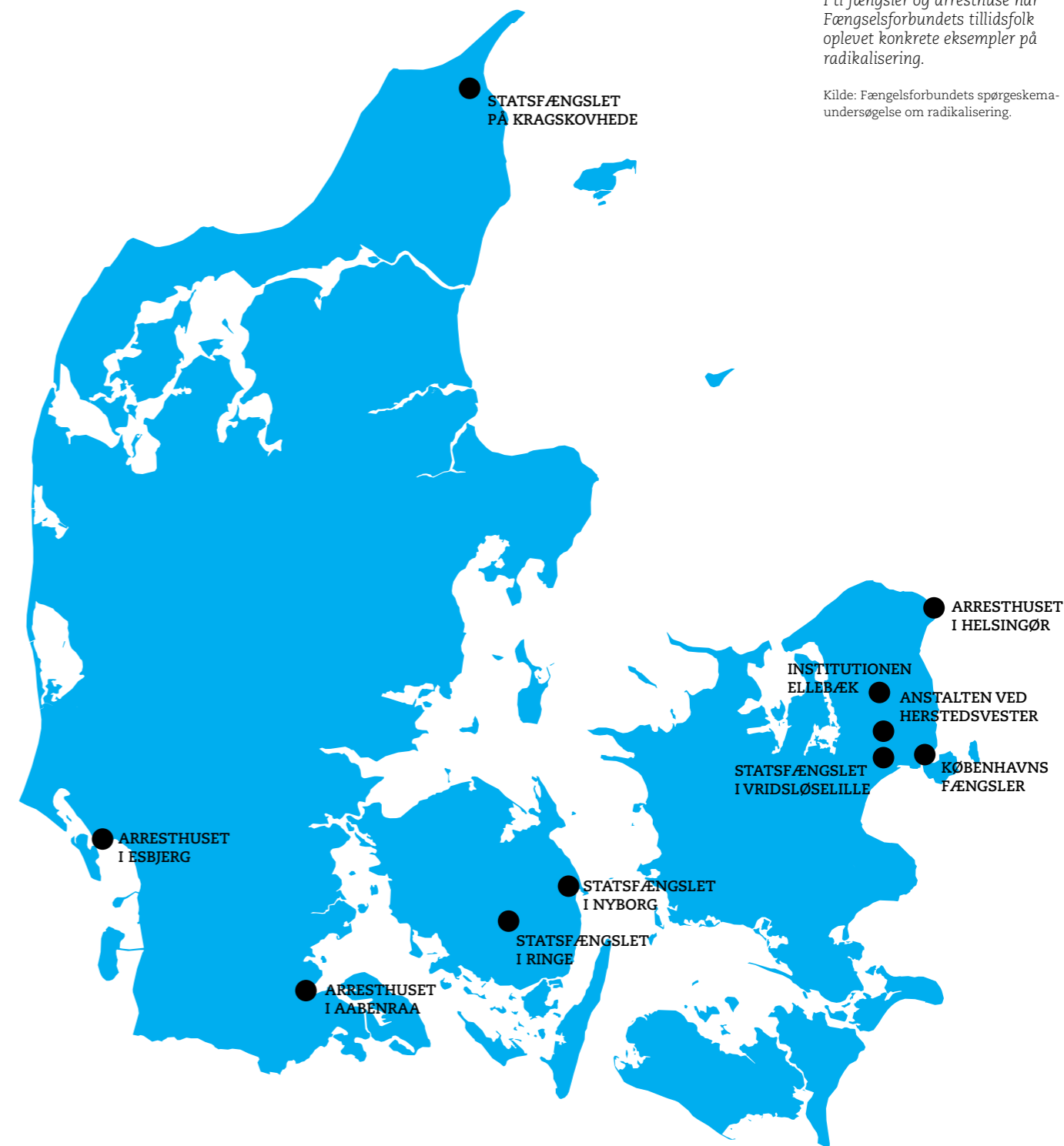
70 procent svarer, at de ikke føler sig klædt fagligt godt nok på til at forebygge radikalisering i fængsleme. Mange uddyber det med, at kurser i Kriminalforsorgen er en mangelvare.

Særligt efterlyser flere konkret viden om, hvornår noget kan betragtes som radikalisering: "Mangler viden om, hvilke signaler jeg skal være specielt opmærksom på. Noget er opmuntring til hærværk, noget andet er radikalisering," lyder det fra en respondent.

En anden kommer med en direkte opfordring: "Uddan personalet, giv os baggrundsviden om, hvorfor og hvad der sker, når nogen vælger at blive ekstreme. Hvis ikke vi ved, hvad der er normalt, hvordan skal vi så opdage det unormale?"

MINDRE ENHEDER KAN VÆRE LØSNINGEN

I undersøgelsen får de adspurgte også mulighed for at byde ind med forslag til, hvad man kan gøre for at forebygge radikalisering i fængsleme.

I ti fængsler og arresthuse har Fængselsforbundets tillidsfolk oplevet konkrete eksempler på radikalisering.

Kilde: Fængselsforbundets spørgeskemaundersøgelse om radikalisering.

Et forslag, som går igen, er sektionering til mindre afdelinger med stor personaletæthed og intensiv observation af de indsatte, som står bag radikaliseringsen. Dette kræver dog en anden kategorisering af de indsatte end i dag, mener flere.

"De indsatte skal opdeles i tre kategorier vurderet efter adfærd og ikke efter alder, køn, kriminalitetsart og straffængde," skriver en.

En anden foreslår, at de indsatte "bør inddeles i kategorier efter, hvem der vurderes at ville radikalisere, og hvem der er potentielle lette ofre for radikalisering. Det skal tilføjes, at psykisk syge eller svage indsatte er meget let påvirkelige – derfor også som 'ofre' for radikalisering."

Andre skriver, at indsatte, som mistænkes for at udbrede ekstremistiske holdninger, bør afholdes fra fællesskab og gårdture. De sætter dog

samtidigt spørgsmålstegn ved, hvorvidt dette kan lade sig gøre i praksis, da der formentligt ikke vil være en gyldig grund til sådan en udelukkelse.

Enkelte mener omvendt ikke, løsningen er at isolere de radikaliserede fuldstændig på deres egne små afdelinger. Dette uddyber en med: "Tror det er vigtigt at placere de indsatte, så de er sammen med alle typer af mennesker og ikke kun sammen med 'deres egne'. Altså prøve at undgå grupperinger."

En anden, som er kritisk over for sektioneringsløsningen, skriver: "Jeg tror ikke, at det er en løsning at klumpe de radikaliseringsstruede indsatte sammen på enkelte afdelinger. De bør fordeles så meget som muligt. Dog bør de fordeles på afdelinger med stor personaledekning, og dermed ikke i de små arresthuse, da det er min erfaring, at disse indsatte tit er meget negative over for personalet og kan virke decideret truende i deres adfærd."

SIDDER DER POTENTIET 280 OMAR'ER OG LURER I DE DANSKE FÆNGSLER?

Radikalisering er kommet på landkortet i Kriminalforsorgen. Men hvor stor en gruppe af de indsatte udgør potentielt terrorister? Og hvad stiller man op med dem? Det har fagbladet spurgt en række eksperter og Kriminalforsorgens sikkerhedschef om.

Af Andreas Graae

” Hvis man ser på de 13 angreb, som har ramt Vesten gennem de seneste tre år, kan man konstatere, at ud af de 17 formodede gerningsmænd havde syv tidligere afsonet en fængselsstraf,” Ann-Sophie Henningsen, forsker i terrorbekæmpelse.

Allerede kort efter terrorangrebet i København den 14. februar 2015 kom det frem, at gemingsmanden, Omar Abdel Hamid El-Hussein, havde haft tæt kontakt til indvandrerbanden Brothas, inden han blev varetægtsfængslet og grebet af religiøs ekstremisme.

Og der kan potentielt sidde mange flere Omar'er i de danske fængsler, mener den svenske terrorforsker Magnus Ranstorp. Han kalder disse personer, der tager skridtet fra bandemiljøet og videre ind i ekstremisme, for 'cross-overs' og betegner dem som en særdeles farlig cocktail.

”Det er noget, som man bør være meget opmærksom på i Danmark, men som jeg også ved, at den danske kriminalforsorg allerede har stort fokus på. Det handler i høj grad om at fokusere på de første dage efter løsladelsen,” siger han.

Der sidder lige nu omkring 280 indsatte med relation til rocker- og bandemiljøet i Kriminalforsorgens institutioner. Hvor mange af disse der er radikaliserede cross-overs, har Kriminalforsorgens sikkerhedschef, Michael Fønss Gjørup, ikke noget tal på. Men det er noget, man følger tæt.

”Alle personer, uanset hvor de kommer fra, udgør en potentiel risiko, hvis de er radikaliseret. Så vores personale er naturligvis opmærksomme på adfærdssændringer hos indsatte i dagligdagen,” siger han.

7 UD AF 17 TERRORISTER KOM FRA FÆNGSLER

Og der er god grund til at have fokus på radikalisering i fængslerne, vurderer Ann-Sophie Henningsen. Hun forsker i terrorbekæmpelse og militant islamisme på Dansk Institut for Internationale Studier (DIIS) og har analyseret de seneste 13 terrorangreb, som har ramt Vesten.

”Hvis man ser på de 13 angreb, som har ramt Vesten gennem de seneste tre år, kan man konstatere, at ud af de 17 formodede gerningsmænd havde syv tidligere afsonet minimum en fængselsstraf, og hele 14 var allerede kendt af myndighederne,” siger hun.

Ud fra de tal kan hun dog ikke sige noget præcist om problemets omfang endsige konkludere, at radikaliseringen er foregået i fængslerne.

”Men tallene indikerer, at der er grund til at være opmærksom, og at der i netop fængsler ligger en mulighed for at forhindre eller afbryde radikalisering og måske også for at forebygge egentlige angreb.”

TEMADAGE PÅ VEJ

Hun anbefaler derfor, at man udvikler en efteruddannelse til fængselspersonalet med inspiration i den efteruddannelse, som allerede er udviklet til personale i SSP-samarbejdet.

”Men den skal skræddersys til fængsler, og udviklingen bør derfor foregå i samarbejde med fængselspersonalet. Når en sådan efteruddannelse er udviklet, kan den tilpasses til og indarbejdes i uddannelsen af nyt fængselspersonalet,” siger hun.

Michael Fønss Gjørup oplyser, at Kriminalforsorgen allerede i 2012 i samarbejde med PET begyndte at afholde kurser i forebyggelse af radikalisering. På kurserne – som havde fokus på såvel venstre- som højreradikalering samt islamisk radikalisering – blev personalet undervist i at identificere bekymringstegn på radikalisering eller ekstremistisk adfærd.

”Fokus her var, at personalet skal være opmærksom på, hvorvidt der sker noget usædvanligt omkring klienterne, eller om disse ændrer adfærd, der adskiller sig fra det tidligere normalbillede. Praktis for indberetning af bekymringer samt Kriminalforsorgens videre procedure blev ligeledes gennemgået,” siger sikkerhedschefen.

Efterfølgende har Kriminalforsorgen løbende afholdt kurserne i en justeret udgave som en del af fængselsbetjentenes grunduddannelse.

I april og maj 2015 skal der desuden afholdes temadage for Kriminalforsorgens personale for at bibeholde fokus på området.

”På temadagene bliver der sat fokus på emnerne ekstremistiske grupperinger, den aktuelle situation i Danmark, Syriensfarere, samarbejde med andre myndigheder, samt Kriminalforsorgens procedurer for indberetninger,” siger Michael Fønss Gjørup.

RADIKALISERINGENS ANSIGTER

Det er dog vigtigt at huske på, at radikalisering har mange ansigter og ikke kun gælder islamisk ekstremisme, påpeger Chris Holmsted Larsen, der forsker i politisk ekstremisme ved Roskilde Universitet (RUC).

”Radikalisering i fængslerne er jo som sådan ikke noget nyt fænomen. Der har længe været en trafik mellem højreekstreme miljøer og rockergrupperinger. Det nye er, at trafikken nu går den modsatte vej – fra banderne til de ekstremistiske miljøer. Men grundlæggende handler problematikken om det samme: de stærke fangers magt over de svage fanger.”

Man kan derfor med fordel inddrage nogle af de erfaringer, man tidligere har gjort sig med radikalisering i fængslerne, mener han. Som for eksempel at samle de såkaldte 'radikaliserere' på særlige sikrede afdelinger – ligesom man har gjort med rockerafdelingerne.

”I den bedste af alle verdener burde vi jo hjælpe dem og afradikalisere dem. Men realistisk set er der bare nogle af de her mennesker, der er så langt ude holdningsmæssigt, at vi ikke kan nå dem,” siger han.

Som eksempel nævner han den efterhånden vidt berøgtede, Said Mansour, der også kendes som 'Boghandleren fra Brønshøj': ”Han er et eksempel på en person, der kræver mere end almindelige pædagogiske evner at nå. Det er hans type, der radikaliserer, og han bør ikke sidde med letpåvirkelige indsatte som for eksempel bandekriminelle.”

DEN SVÆRE VURDERING

Det kan dog ifølge Chris Holmsted Larsen være særdeles vanskeligt at vurdere, hvornår der reelt foregår radikalisering, og hvornår der bare er tale om retorik og provokationer.

”Hvornår er der risiko for, at det går fra ekstreme holdninger til ekstreme handlinger? Denne vurdering er ofte uhyggeligt svær at lave. For de indsatte skal jo have lov til at dyrke deres religion inden for lovens rammer.”

Det er derfor ifølge forskeren vigtigt at se radikalisering som en proces. Det er ikke noget, der sker fra den ene dag til den anden, men noget der kan udvikle sig over lang tid. Og i den proces er det vigtigt at være opmærksom på de små tegn på radikalisering.

”En af de første vigtige faktorer, man bør forholde sig til, er, hvad de indsatte siger: Om de ytrer vilje til vold og terror – eller om det bare er bragesnak. Det er klart, at der er en hård retorik i fængslerne, så man skal passe på med at overdrive betydningen af den retorik. Der kan være langt fra ord til handling.”

En gruppe, som man skal være særligt opmærksom på, er de såkaldte Syriensfarere. For der er det ikke længere bare ord, men nogen, der har vist vilje til voldshandlinger.

”Mange af dem kommer jo direkte fra banderne, når de tager ned og kæmper i Syrien – og en stor del af dem vil formentlig komme hjem og blive kriminelle igen. Så det er klart, at her skal vi være ekstra opmærksomme, for det er ikke en sikkerhedstrussel, som bliver mindre de kommende år i takt med, at flere og flere vil vende hjem. Derfor står de også øverst på listen hos PET og politiet,” siger han.

HOTEL I HORSENS STATSFÆNGSEL

Horsens Statsfængsel følger trenden med fængselshoteller og indretter 50 sengepladser i sygeafdelingen. Der vil være bad og toilet på gangen, men man behøver ikke ringe på klokken, når blæren presser. Der findes i forvejen et fængsels-hotel i det gamle arresthus i Ribe og flere steder i udlandet.

ROSKILDE ARREST ER BLEVET PEPPEL OP

Arresthuset i Roskilde var lidt for trist. Derfor kontaktede arrestforvarer Michael Kaj Pihl Jensen kunsthøjskolen i Holbæk for at høre, om det var noget, de kunne gøre noget ved. To studerende gik straks i gang med opgaven. Resultatet er blandt andet blevet en række dyrefigurer rundt omkring på gangene og malerier i gården.

FORSIKRINGSBONUS

Fremover udbetaler Tjenestemændenes Forsikring medlemsbonus en gang om året. Det sker, efter Tryghedsgruppen (som Tjenestemændenes Forsikring er en del af) bliver opsplittet i to foreninger. Her på Kort Nyt håber vi på en stor bonus.

EKSTREMISTSPOTTING

Danske fængsler er gode til at spotte ekstremister. Det siger professor Andrew Coyle fra Det Internationale Center for Fængselsstudier ved University of London. Han har arbejdet med fængsler i mere end 40 år: "Danmark gør det godt. En enkelt fiasko bør ikke give anledning til, at det danske fængselsvæsen ændrer sin operationelle struktur fuldstændigt," siger professoren.

BESØGSVENNER

Sidste år havde 155 indsatte i danske fængsler en besøgsven via Røde Kors, som kom på besøg hver 14. dag.

TILLID I PRAKSIS

Nu går 28 fængselsbetjente, værk mestre og ledere i Nyborg og Kragsskovhede i gang med at arbejde med tillidsreformen i praksis. Ideen er at skabe bedre resultater via inddragelse af medarbejderne.

BØDE TIL DET SORTE REGISTER

Hjemmesiden 'Det sorte Register' – som tidligere har hængt fængselsbetjente ud – har fået en bøde på 800.000 kroner for at chikanere syv medarbejdere i Jammerbugt Kommune. Det kan altså gode lade sig gøre at vinde en sag mod hjemmesiden.

EKSPERT: TILLAD MOBILER I LUKKEDE FÆNGSLER

Mobiler i lukkede fængsler kan holde de indsatte fra forbrydelser. Det mener sociolog Linda Kjær Minke. Kontakt med familie og venner uden for murene er nemlig afgørende for en ordentlig resocialisering efter endt straf: "At have en mobil og dermed have mulighed for en tættere kontakt med sin familie vil have en positiv indflydelse i forhold til at klare sig kriminalitetsfrit efter endt straf," siger hun til Radio24syv. Formanden for Folketingets Retsudvalg, Karina Lorentzen Dehnhardt (SF), er åben over for ideen, mens DF's retsordfører Peter Skaarup er skeptisk: "Jeg mener ikke, at vi skal acceptere den præmis, at bare man får det bedre i fængslerne, så bliver man også fri af kriminaliteten, når man kommer ud."

TØJKLEMMEN HOLDER VINTERFERIE

Danskerne kan ikke købe Kriminalforsorgens produkter i øjeblikket. Tøjklemmen.dk er nemlig ude af drift. Webshoppen ønsker godt nytår og holder vinterferie, mens administrationen bliver omlagt.

HVER ANDEN VOLDSRAMT FØLER SIG SVIGTET AF LEDELSEN

Fængselsforbundets undersøgelse viser, at hjælpen ikke altid er god nok, når fængselsbetjente bliver overfaldet.

Af Søren Gregersen

"Der er desværre kun 50 procents chance for at få et ordentligt opfølgingsforløb." Sådan skriver et medlem i Fængselsforbundets spørgeskemaundersøgelse om vold og det psykiske arbejdsmiljø.

Den mandlige fængselsbetjent er blevet overfaldet fire gange i løbet af de 13 år, han har været ansat. Nogle gange har opfølgningen været god – andre gange ikke: "Det har været afhængigt af, hvilken leder der har haft ansvaret for opfølgningen," skriver betjenten.

Med denne vurdering rammer han den generelle holdning blandt landets fængselsbetjente, når man beder dem vurdere den hjælp, de har fået efter vold og trusler. I undersøgelsen svarer 45 procent af de voldsramte, at de helt eller delvist føler sig svigtet af deres ledelse.

Det gælder for eksempel en 39-årig kvindelig fængselsbetjent.

Hun skriver sådan her: "Det er dybt frustrerende at overvære trusler mod en selv og ens kollegaer, og at ledelsen ikke gør noget. Man føler sig ikke værdsat."

De voldsramte betjente oplever blandt andet hjertebanken, søvnproblemer, anspændthed, mareridt og tillidsproblemer i forhold til andre mennesker. Eksempelvis oplever 48 procent af de voldsramte, at de har problemer med at sove.

Fængselsforbundets formand, Kim Østerbye, mener, det er stærkt kritisabelt, at der ikke tages hånd om voldsramte fængselsbetjente.

"Der bør være fuld støtte, hvis uheldet er ude. Det er det mindste, man kan forlange. Det bør være muligt at sikre fængselsbetjente et ordentligt liv efter et overfald," siger han.

FÅR HJÆLP TIL AT KOMME VIDERE

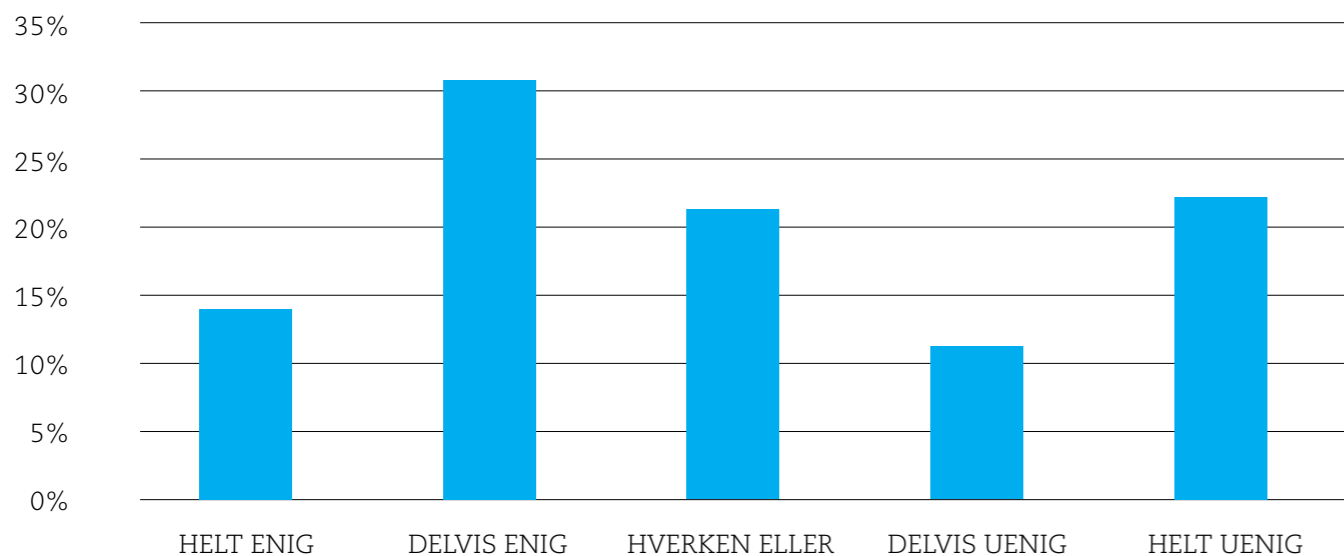
Heldigvis fremgår det også af Fængselsforbundets undersøgelse, at mange betjente får hjælp af deres ledelse. 48 procent af de voldsramte vurderer, at deres ledelse – i høj grad eller nogen grad – var i stand til hjælpe dem videre.

Et medlem skriver: "Jeg har heldigvis en meget opmærksom leder, som jeg føler mig tryk ved at gå til."

Kim Østerbye mener, at den gode opfølgning skal udbredes til alle steder i Kriminalforsorgen: "Andre kan lære af de gode ledere. Samtidig skal der være flere muligheder for at tage skånehensyn til voldsramte betjente ved at placere dem steder i Kriminalforsorgen uden fangekontakt. Det kan sagtens lade sig gøre. Det skal bare prioriteres," siger han.

Læs HR-chefens svar på side 12.

FØLER DU DIG SVIGTET AF DIN LEDELSE EFTER VOLD?

Adspurgt direkte om de føler sig svigtet af deres ledelse, erklærer 45 procent af de voldsramte sig helt eller delvist enige.

Kilde: Fængselsforbundets spørgeskemaundersøgelse: Vold og det psykiske arbejdsmiljø.

DER VAR INGEN FORSTÅELSE FOR MIN SITUATION

Efter flere alvorlige episoder knækkede filmen for Flemming Andersen. Han føler, at både den lokale og centrale ledelse svigtede, da han blev sygemeldt.

53-årige Flemming Andersen bliver snart afskediget fra Kriminalforsorgen efter cirka 30 års tjeneste. Han oplever, at han blot er et sagsnummer i Kriminalforsorgens sygeopfølgningssystem. Han savner empati, omsorg og bekymring for sin situation.

I 2013 oplevede Flemming Andersen tre alvorlige episoder i Arresthuset i Frederikssund: En indsats som døde efter at have hængt sig selv, trusler på livet fra en Bandidos-rocker og ni personer, som forsøgte at trænge ind i arresten. Han genoptog arbejdet, men måneder efter gav han efter og blev sygemeldt.

I dag har han fået anerkendt tre arbejdsskader i Arbejdsskadestyrelsen og kommer ikke til at arbejde igen.

Det er i sig selv slem nok, men han havde trods alt haft det bedre, hvis han var blevet mødt af mere forståelse fra ledelsen. Han mener ikke, at de forstod det pres, som rockergruppen lagde på ham.

"Sygesamtalerne havde nærmest karakter af forhør, hvor jeg blev anklaget for at gøre noget forkert, til trods for at rockeren blev dømt for trusler. De burde være gået ind og støttet mig og ageret buffer for mig."

Heller ikke Direktoratet for Kriminalforsorgen var efterfølgende til meget hjælp. Flemming Andersen savnede støtte og rådgivning i stedet for at være et nummer i journalmappen.

"Jeg ville gerne have set almindelig personaleomsorg, og at de tog et medansvar. Det ville for eksempel ikke gøre noget, hvis man gik ind og sagde, at man var ked af ens situation og spurgte, om der var noget, de kunne hjælpe med."

"Man har trods alt leveret 30 år af sit liv til denne arbejdsplads."

ARRESTFORVARER: VI HAR FOKUS PÅ DEN SYGEMELDTE

Vi har spurgt arrestforvarer i Frederikssund, Søren Bang Hansen, om hvad han siger til kritikken. Han forholder sig ikke specifikt til Flemming Andersens sag, men peger på, at arresthuset altid har fokus på sygemeldte medarbejdere.

"Indgangsvinklen er, at vi vil strække os meget langt for at få medarbejderen tilbage på arbejde i arresthuset. Dialogen i samtalerne er åben og ærlig fra ledelsens side, og medarbejderen er altid informeret om arresthusets hensigt og muligheder," siger han.

Arresthuset udarbejder en mulighedserklæring og eventuelt en fastholdelsesplan. Der holdes løbende evalueringsmøder, men hvis medarbejderen ikke er indstillet på at følge en tilbagekomstplan sendes sagen til helbredsnet, oplyser arrestforvareren.

HR-CHEF VIL STYRKE OPFØLGNINGEN EFTER VOLD

Det skal høre til undtagelsen, at betjente føler sig svigtet efter vold og trusler. Det siger Kriminalforsorgens HR-chef, Marianne Fæster Nielsen. Hun opfordrer Kriminalforsorgens ledere til at handle efter hver eneste voldsepisode.

Af Søren Gregersen

"Følg op. Hver eneste gang." Sådan siger Marianne Fæster Nielsen til de ledere, som har ansvaret for at tage hånd om voldsramte medarbejdere i Kriminalforsorgen.

HR-chefen har læst Fængselsforbundets spørgeskemaundersøgelse om vold. Hun glæder sig på den ene side over, at flertallet af de voldsramte kollegaer oplever, at de fik brugbar hjælp af deres ledelse. Men på den anden side er hun bekymret over, at mange andre føler sig svigtet.

"Der er ingen tvivl om, at vi kan og skal uddanne og træne vores ledere bedre. Det duer ikke, at så mange oplever, at de blev svigtet af deres ledelse, da de virkelig havde brug for hjælp. Det er ikke i orden, og det kan vi gøre bedre allerede i dag," siger hun.

Marianne Fæster Nielsen opfordrer ledere som er i tvivl til at gå videre med det til andre: "Alle ledere har et ansvar for at følge op og være nærværende. Hvis man som leder er i tvivl, så gå videre med det og få råd om håndtering. Vi har som chefer og ledere et ansvar for den måde, vi løfter vores ledelsesopgave på. Jeg regner med, at denne undersøgelse er med til at minde os om, at vi allerede nu kan gøre det bedre uden at vente på flere værktøjer. Jeg kan kun på det kraftigste opfordre til, at man som leder agerer og følger op. Man kan ikke gå ud fra, at det nok ikke var noget. Følg op, hver eneste gang."

SVÆRESTE LEDELSESMÆSSIGE UDFORDRINGER

HR-chefen peger også på, at Kriminalforsorgen generelt arbejder for at styrke forebyggelse og opfølgningen i forhold til vold. Hun kalder opgaven Kriminalforsorgens mest alvorlige arbejdsmiljømæssige udfordring og en af de sværeste ledelsesmæssige opgaver.

I februar har Kriminalforsorgen offentliggjort et katalog over forebyggelse af vold og trusler. Kataloget beskriver de nuværende indsatser og kommer med forslag til nye.

Ifølge HR-chefen sender kataloget et klart signal til de indsatte om, at vold mod personalet og mellem indsatte ikke tolereres. At der er nul-tolerance.

"Indsatsen handler også om at øge viden om konflikthåndtering og relationsforståelse. Vi skal også styrke evaluering og sikkerhedsrutiner, og ved de konkrete episoder skal vi afdække, hvad der udløste

” Jeg kan kun på det kraftigste opfordre til, at man som leder agerer og følger op. Man kan ikke gå ud fra, at det nok ikke var noget. Følg op, hver eneste gang,” siger Marianne Fæster Nielsen

dem. Vi skal følge op over for de kollegaer, som var involveret og tage hånd om de klienter, som måtte være berørt – måske har de endda hjulpet personalet."

Det er også vigtigt at vide mere om, hvad de voldsramte har behov for. Når en medarbejder for eksempel føler sig svigtet, hvad skulle ledelsen have gjort anderledes? spørger HR-chefen.

"Måske er det små ting, som kunne have hjulpet. Som at lederen går med i retten. Eller at man får talt om den indsatte videre afsoningsforløb. At man husker at spørge løbende til, hvordan det går. Jeg tror, at vores ledere relativt let kan blive bedre til at bakke op ved at bruge hinandens gode erfaringer."

På lidt længere sigt skal bedre ledelses- og kompetenceindsatser styrke arbejdsmiljøet: "Der skal være klarhed hos alle ledere om opgaverne over for vores ansatte – og klienterne for den sags skyld – i arbejdsmiljøarbejdet, både forebyggelse og opfølgning. Jeg er sikker på, at Kriminalforsorgens nye organisering giver os bedre mulighed for systematiske indsatser, som når ud til alle afdelinger og medarbejdere," siger Marianne Fæster Nielsen

Hun håber også at få inspiration fra andre arbejdspladser: "Jeg tror ikke, at vi kan opdage nye banebrydende indsatser, men vi skal sørge for, at vi er opsøgende over for viden fra omverdenen, både arbejdsmiljøeksperter, andre forvaltningsområder med tilsvarende arbejdsmiljørisici og fra andre lande."

MAN FØLER SIG IKKE VÆRDSAT

39-årig kvindelig fængselsbetjent i et arresthus har oplevet flere overfald: "Det er ikke rart, når en indsat peger på dig og kører sin pegefinger over halsen på sig selv. Antydningen er ikke til at tage fejl af. Når man ikke er mange på arbejde, føler man sig hurtigt utryg," skriver hun i Fængselsforbundets undersøgelse og fortsætter: "Det er dybt frustrerende at overvære trusler mod en selv og ens kollegaer, og at ledelsen ikke gør noget. Man føler sig ikke værdsat."

UDE AF SYNE UDE AF SIND

47-årig mandlig fængselsbetjent har oplevet flere overfald, men ingen opfølgning fra sin ledelse: "Jeg er ikke tjenestegørende på en fast institution, så det gamle ordsprog 'ude af øje, ude af sind' kommer nok til rette." Betjenten har blandt andet haft problemer med at sove efter overfaldene.

AFSKEDIGET EFTER OVERFALD

50-årig kvindelig fængselsbetjent i et lukket fængsel blev truet af flere indsatte og oplevede et overfald mod en kollega. Hun føler ikke, ledelsen var i stand til at hjælpe hende videre efter voldsepisoderne. Hun blev afskediget efter 11 år på grund af psykisk sygdom efter overfaldet.

GLEMTE AT INDKALDE HENDE TIL DEBRIEFING

44-årig kvindelig fængselsbetjent i Københavns Fængsler blev overfaldet af en indsat, men fik ikke tilbudt hjælp efterfølgende: "Der blev afholdt debriefing efter overfaldet, men man glemte at indkalde mig," skriver hun. Hun peger også på, at der næsten aldrig er debriefing eller defusing efter episoder, som foregår på nattevagter.

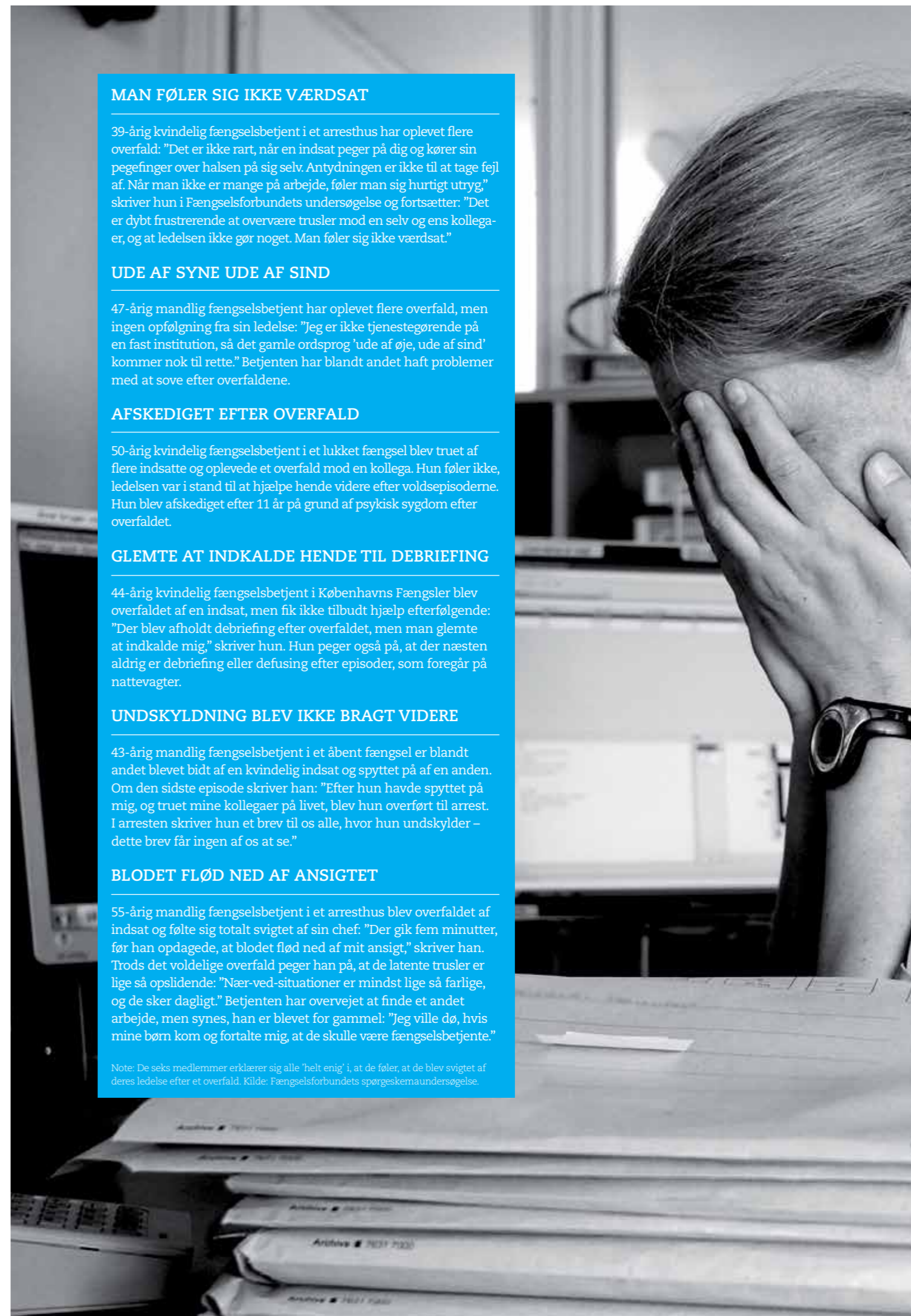
UNDSKYLDNING BLEV IKKE BRAGT VIDERE

43-årig mandlig fængselsbetjent i et åbent fængsel er blandt andet blevet bidt af en kvindelig indsat og spyttet på af en anden. Om den sidste episode skriver han: "Efter hun havde spyttet på mig, og truet mine kollegaer på livet, blev hun overført til arrest. I arresten skriver hun et brev til os alle, hvor hun undskylder – dette brev får ingen af os at se."

BLODET FLØD NED AF ANSIGTET

55-årig mandlig fængselsbetjent i et arresthus blev overfaldet af indsat og følte sig totalt svigtet af sin chef: "Der gik fem minutter, før han opdagede, at blodet flød ned af mit ansigt," skriver han. Trods det voldelige overfald peger han på, at de latente trusler er lige så opslidende: "Nær-ved-situationer er mindst lige så farlige, og de sker dagligt." Betjenten har overvejet at finde et andet arbejde, men synes, han er blevet for gammel: "Jeg ville dø, hvis mine børn kom og fortalte mig, at de skulle være fængselsbetjente."

Note: De seks medlemmer erklærer sig alle 'helt enig' i, at de føler, at de blev svigtet af deres ledelse efter et overfald. Kilde: Fængselsforbundets spørgeskemaundersøgelse.

DE HAR FÅET FUGLEFEBER I NAKSKOV

Arresthuset i Nakskov har designet en serie af træfugle for at give de indsatte et bedre beskæftigelsestilbud. Vi har talt med fængselsbetjenten bag ideen og med den fange, som styrer den daglige produktion; blandt de indsatte kaldet Fuglekongen.

Af Søren Gregersen

Viber, storke, svaner, svaler, spætter, finker og terner fylder midtergangen i Arresthuset i Nakskov. Og det er ikke alene for at forskønne den gamle bygning. Det skyldes også, at arresten er gået ind i fuglebranchen.

I Nakskov har man nemlig den opfattelse, at de indsatte skal have et meningsfyldt arbejde, og da arresthusets læderproduktion stoppede, kom fængselsbetjent Benny Johansen i tanker om en idé, som han fik sammen med sine børn for mange år siden. Hvorfor ikke producere trækopier af fuglene fra en gammel biblioteksbog?

"Det skal vi prøve en dag, sagde jeg til mine børn, men det blev aldrig til noget," fortæller Benny Johansen.

Nu har han fundet ideen frem fra gemmeskuffen. Men i stedet for et familieprojekt, er det blevet til et beskæftigelsesprojekt i arresthuset.

I alt producerer arresthuset 13 forskellige fugle, som egner sig til børnehaver, plejehjem, Kriminalforsorgens besøgsafdelinger – og alle mulige andre steder, hvor man gerne vil løfte udsmykningen. Og selvom Benny Johansens børn i mellemtiden er blevet store, får de alligevel glæde af fuglene. Datteren har nemlig børn i børnehaven Viben. Arresthuset har derfor også taget en vibe med i serien, og den hænger nu i børnehaven.

BEDRE END AT FLETTE HJERTER

For arresthuset handler det først og fremmest om at kunne tilbyde de indsatte et arbejde, som giver mening. Her har man ikke så meget til overs for de julehjerter, som mange fanger bruger tiden på at flette rundt om i Kriminalforsorgen.

"Det er tåbeligt at sætte folk til at lave noget, som bare bliver smidt ud bagefter," siger Benny Johansen.

Sådan er det ikke med fuglene: "De indsatte kan se et formål med det, og samtidig er det en fordel, at de indsatte skal samarbejde om processen," siger han.

Det bekræfter den indsatte, som medfangerne kalder Fuglekongen. Jesper har siddet i arresthuset i et år og leder fugleproduktionen til daglig.

"Vi står for alting fra det øjeblik, pladerne kommer ind ad døren. Udskæring, slibning og maling," siger han.

Han må dog sande, at det ikke er den mest stabile arbejdskraft, som han råder over: "Mange sidder jo kun kort tid, og så mangler jeg måske pludselig en maler."

Bortset fra det synes han, det er en sjov opgave. Både produktion og udvikling af nye produkter: "Der er mere udfordring i dette arbejde end meget af det andet, man bliver sat til."

Jesper holder i øvrigt mest af sommerfuglen; arresthusets mest komplicerede produkt. Den kræver to dages malerarbejde.

KNUTHENBORG SAFARIPARK

Med produktionen på plads er salgsarbejdet nu i fokus, fortæller arrestforvarer John Sigvard.

Arresthuset har blandt andet taget kontakt med Nakskov Turistforening og Knuthenborg Safaripark for at styrke salget.

Fuglene er også vendt tilbage til biblioteket, hvor de oprindeligt kom fra. Nakskov Bibliotek har nemlig arrangeret en udstilling med arrestens produkter.

"Vi har også arrangeret en rundvisning i arresthuset i samarbejde med biblioteket, så folk kunne se vores produktion af fugle og få et indtryk af, hvad de indsatte ellers bruger tiden på," siger John Sigvard, som roser Benny Johansens initiativ.

HVORDAN KØBER MAN FUGLENE?

Fuglene koster 100 kroner, og de kan købes ved henvendelse til arresthuset på telefon 72 55 82 80.

Benny Johansen fik ideen til fuglene sammen med sine børn for mange år siden.

NY LØN INDTOG DAGSORDENEN I ELLEBÆK

Debatten glødede, spørgsmålene sitrede og stemmesedlerne flagrede til en velbesøgt generalforsamling.

Af Andreas Graae

19:00

Klokken slår syv i Institutionen Ellebæk i Birkerød. Medlemmerne finder deres pladser rundt om de hestekoformede borde. De forsyner sig med slik, chips og cola, velvidende, at om et par timer kan de mæske sig i højtbelagt smørrebrød.

Det er dog ikke kun for smørrebrødet, de mange medlemmer er mødt op. Over 40 så vidt fagbladet kan tælle. Der er alvorligere ting på spil. Valget af formand for eksempel. For den siddende formand, Gert Jensen, har fået en modkandidat. Kan den unge Kenneth Andersen mon vælte Gert af pinden?

Medlemmerne må dog vente i spænding med at afgive deres stemme. I virkeligheden starter generalforsamlingen først klokken 19.30. Inden da skal den lokale idræts- og kulturforening have valgt sig en ny formand. Og et nyt navn.

Efter to år på posten trækker den siddende formand sig. Uden større dramatik overlader hun posten til Pia Kjer. Og siger farvel til navnet. Efter den nye afdeling – Udrejsecenter Sjælsmark – er kommet til og dermed nye kollegaer, går det ikke længere at hedde Team I.F.A.S.

Som erstatning skal foreningen nu hedde TEAM ES. E for Ellebæk og S for Sjælsmark. Det nye logo forestiller endda et spillekort – spar ES for at være helt præcis.

19:30

Klokken er blevet 19:30 og dermed tid til at komme i gang med generalforsamlingen i Fængselsforbundets lokalafdeling i Ellebæk.

Formand Gert Jensen byder velkommen – både til velkendte ansigter og til nye medarbejdere fra Udrejsecenter Sjælsmark. Som dirigent vælges Fængselsforbundets forbundssekretær for de lukkede fængsler, Bo Yde Sørensen.

Derpå fortsætter formanden med sin beretning. Den kommer blandt andet omkring en uheldig stigning i trusler mod personalet, en række konflikter med ledelsen, lidt startvanskeligheder for Udrejsecenter Sjælsmark og så, selvfølgelig, elefanten i dagligstuen: Ny løn.

Her overlader formanden kortvarigt ordet til sin næstformand Kim Lundqvist. ”Jeg vil lige sige lidt om Ny løn – eller manglen på samme,” indleder han og lufter dermed sin kritik af, hvorfor direktoratet ikke giver flere faste tillæg.

”Vi skal være bedre til at sælge os selv. Så jeg vil gerne opfordre jer til at kræve en lønforhandling, hvis ledelsen kommer med et eller andet nyt tiltag og dermed en ekstraopgave. Det kommer vi meget længere med end et engangsvederlag,” siger næstformanden.

20:00

Da der bliver åbnet for spørgsmål fra salen, byder flere ind. ”Hvad skal der til for, at man kan blive kvalificeret til at få Ny løn?” spørger et medlem.

Det svarer formanden beredvilligt på: ”Det er forskelligt fra år til år, hvad vi vælger at fokusere på. Sidste år havde vi for eksempel fokus på, at arbejdsmiljørepræsentanterne og nattholdledere fik et fast tillæg. Men vi vil også fokusere på kollegaer, som går igen i indstillingerne – som er blevet indstillet af andre kollegaer.”

Herefter overtager forbundssekretær Bo Yde Sørensen og slår fast, at det går den rigtige vej med de faste tillæg, som nu udgør omkring 50 procent.

20:30

Vi er nu rutsjet så langt ned ad dagsordenen, at vi er landet på fastsættelse af kontingent og diæter. Formanden kan her oplyse, at man agter at fortsætte med uændret kontingent – men at Fængselsforbundet arbejder på at indføre et enhedskontingent for alle medlemmer.

Og så er spændingens time endelig kommet. Valget af tillidsrepræsentant, lokalformand og øvrige tillidsposter. Der bliver delt stemmesedler ud, medlemmerne bøjer sig ivrigt over papiret foran dem, der bliver lånt kuglepenne fra sidemanden og krydset af.

Efter et mindre intermezzo med stemmeoptælling viser det sig, at Gert Jensen er genvalgt som tillidsmand – og, da modkandidaten vælger at trække sig, også fra posten som lokalformand for forbundet.

21:00

Formanden takker for genvalget – og takker i samme åndedrag modkandidaten for at stille op: ”Det har jeg stor respekt for. Det giver en god energi – det kan vi jo se ved, hvor mange som er mødt op.”

Gert Jensen slutter af med at fortælle lidt om forbundets reorganisering og giver derefter ordet videre til forbundssekretær for de lukkede fængsler, Bo Yde Sørensen, som giver den seneste status på reorganiseringen.

Derefter er ordet frit, debatten gløder og medlemmerne kan få tilfredsstillet deres spørgelyst. Flere undrer sig blandt andet over lønniveauet sammenlignet med lignende faggrupper.

Lønspørgsmålene bliver diskuteret lidt frem og tilbage, inden Gert Jensen takker endeligt af for en god aften. Og så er der smørrebrød!

”Hvad skal der til for, at man kan blive kvalificeret til at få Ny løn?” spurgte et medlem.

ON THE DARK SIDE

I 2013 skiftede Michael Kaj Pihl Jensen fra rollen som tillidsmand til chef. Nu er det ham, som skal forsvare de ting, som han tidligere kritiserede.

Af Søren Gregersen

Hvordan er det på den anden side af skrivebordet? Eller på den 'mørke side', hvis man skal bruge Star Wars-jargon. Det var det spørgsmål, som fagbladet ville have svar på, da vi i marts tog til Arresthuset i Roskilde for at tale med Michael Kaj Phil Jensen.

Tidligere var han forbundssekretær i Fængselsforbundet og før det tillidsrepræsentant i Statsfængslet i Vridsløselille. Men i 2013 blev han arrestforvarer i Roskilde og dermed chef for 14 medarbejdere.

Det var ikke et nemt skifte, indrømmer Michael Kaj Phil Jensen, for nu skulle han udmønte Kriminalforsorgens overordnede planer, som ikke altid giver mening for den enkelte medarbejder. Eller som han formulerer det: "Jeg bliver nødt til at arbejde for nogle af de ting, som jeg tidligere brokkede mig over."

Når der for eksempel kommer nye arbejds gange, skal han passe på med at falde tilbage i sin gamle rolle som talerør for kollegaerne. I stedet for at sætte spørgsmålstejn ved nye tiltag, må han acceptere det som et præmis.

Sikkerheden er eksempelvis et problem i de små arresthuse. Det ville have været noget, han helt sikkert ville have gjort opmærksom på, da han var tillidsmand. I dag må han i langt højere grad acceptere det, som det er.

"Det er selvfølgelig et emne, vi drøfter i ledelseskredsen, men over for medarbejderne må jeg ofte tage det standpunkt, at det er et vilkår for jobbet."

UD OVER RAMPEN

Baggrunden som tillidsmand giver dog også fordele som chef. Michael Kaj Phil Jensen har en fornemmelse for, hvor der kan opstå problemer hos personalet, og hvad personalet efterlyser hos deres leder.

"Jeg ved, at det er vigtigt at være til stede blandt kollegaerne. Det er nemt at gemme sig bag computeren. Det prøver jeg at undgå, men personalet synes dog stadig, at de ser for lidt til mig."

Han tror ikke på en autoritær ledelsesstil, men på den anden side skal man også ud over rampen, når man starter som ny leder og kommer til et hus, hvor nogle har været i 25 år.

Det var ikke så nemt i begyndelsen: "Jeg var en hund i et spil kegler," siger han.

Sådan er det ikke længere. Han føler, han har fået overblikket. Han har været på Kriminalforsorgens grundlæggende lederuddannelse. Og bliver støttet godt af sin overvagtimester.

Og selvom han synes, det er ærgerligt at bruge ledelsesretten, så accepterer han, at det kan være nødvendigt i nogle situationer.

På den måde er han bevidst om forholdene på begge sider af skrivebordet: "Det er sundt at kende de udfordringer, man har som medarbejder og de udfordringer, som skal løses for at få tingene til at gå op i en højere helhed. Og grundlæggende er det selvfølgelig de samme mål, som begge parter arbejder efter."

PSYKISK ARBEJDSMILJØ

Jobbet som arrestforvarer i Roskilde rummede også en anden udfordring. I en rapport fra 2012 kritiserede Arbejdstilsynet det psykiske arbejdsmiljø i arresthuset.

Der var altså noget at tage fat på for den nye arrestforvarer. Han oplevede dog ikke modvilje, da han troppede op i arresthuset. Tværtimod blev der taget godt imod ham.

Og noget kunne tyde på, at samarbejdet er bedre i dag. Da Arbejdstilsynet var på besøg i 2014, havde de i hvert fald ikke noget at udsætte på det psykiske arbejdsmiljø.

TILBAGE TIL FÆNGSELSFORBUNDET

Efter halvandet år i Roskilde har Michael Kaj Phil Jensen altså fundet sig til rette som repræsentant for arbejdsgiveren, men han kan dog ikke helt slippe tillidshvervet.

Han er netop blevet valgt ind i bestyrelsen for Fængselsforbundets lederforening.

"Det gør jeg, fordi jeg stadig synes, det fagpolitiske arbejde er vigtigt. Der er også frustrationer i ledergruppen. De har også brug for, at der er nogen, som taler deres sag."

”Jeg bliver nødt til at arbejde for nogle af de ting, som jeg tidligere brokkede mig over.”

Anders Egeberg sammen med sin grønlandske kollega vagtmester Lars Nielsen.

HILSEN FRA GRØNLAND

Anders Egeberg fra Københavns Fængsler har været på udveksling i Grønland. Han anbefaler andre at gøre det samme. Her er hans brev hjem til kollegaerne.

Kære alle

Godt halvvejs i mit udvekslingsprogram sender jeg en lille hilsen fra det kolde nord.

Her går det godt. Jeg får oplevet en masse skønne ting, ikke mindst den vidunderlige natur. Der er stor forskel på den natur, vi har hjemme og så den her, men det kommer jo ikke som en overraskelse.

Vejret svinger en del, det kan være hundekoldt med temperaturer ned til minus 20 grader, mens vi dagen efter kan have plus en til to grader med regn og så igen snestorm dagen efter. Det må være charmen ved Nuuk.

Jeg er så småt ved at falde til i anstalten, de daglige gøremål er ved at sidde fast, og jeg føler mig dermed godt tilpas. Man kan roligt sige, at den måde man arbejder på her, er anderledes end hjemme på Københavns fængsler!

Der skal ikke lyde et ondt ord om den måde, de grønlandske kollegaer gør tingene på. Deres måde fungerer her, og de er godt uddannet og rustet til at løse deres hverdag på en professionel måde.

NORDISK UDVEKSLING

Fængselsbetjent Anders Egeberg blev opmærksom på udvekslingsmuligheden af sin leder Lene Kempf. Derefter spurgte han Anstalten i Nuuk, om de havde brug for en mand i en måned. Det havde de. Derefter søgte han penge fra Moderniseringsstyrelsen, som dækkede løn, flybilletter og et stipendium på 11.000 kroner til at dække leveomkostninger.

Den nordiske tjenestemandsudveksling blev etableret af Nordisk Ministerråd i 1979. Ordningen giver deltagerne mulighed for at få kendskab til administration og forvaltning i andre nordiske lande. Læs mere om ordningen på Moderniseringsstyrelsens hjemmeside.

På en måde minder anstalten i Nuuk om Københavns fængsler. De indsatte som ikke kan indordne sig i de små anstalter rundt omkring i Grønland, bliver flyttet til Nuuk, som er det eneste sted med observationsceller og en sikringscelle.

I anstalten for domfældte i Nuuk er der pt. 43 indsatte, og den fungerer både som afsoningsanstalt og varetægtshus. Nogle går på arbejde ude i byen om dagen, mens andre er enerums-anbragte i anstalten. Derfor har vores grønlandske kollegaer stor viden inden for sagsbehandling og de almindelige gøremål, når det kommer til afsoningsproblemer. Der er dog en socialrådgiver og andet ikke-uniformeret personale tilknyttet anstalten i Nuuk.

Da man ikke har klientsystemet at slå op i som i Danmark, bruger man Word og Excel. De indsatte 'ligger' derfor i et chartek, som man kan slå op i.

Den grønlandske kørechef er ikke, som vi kender det fra Københavns Fængsler. Nej, denne kørechef har til opgave at hente kollegaer, der har svært ved at komme på arbejde til tiden. Dette kan blandt andet skyldes vejret og andre ting. Der er så en fra natholdet, der kører alle hjem klokken 21:30, når eftermiddagsvagten er slut.

Inden der bliver lukket på nat, har de indsatte mulighed for at meddele personalet, hvem de vil sove med den pågældende nat. Det vil sige, der er mulighed for fællesskab om natten :o) Dette benyttes dog mest af de indsatte, der har epilepsi, og som er nervøse for at være alene om natten. Der er dog også enkelte, der udnytter muligheden for 'fællesskab', men de bliver hurtigt stoppet igen.

Det er selvfølgelig svært at følge med, når de snakker grønlandsk, men jeg synes, de er gode til at slå over i dansk – både ansatte som indsatte. Dertil skal det siges, at al kommunikation over radio skal foregå på dansk, ligesom morgenmøder og andet indsat-relateret arbejde skal foregå på dansk.

Lejligheden jeg bor i er dejlig stor, og den mangler ikke noget. Jeg har den store TV-pakke og venter på, at de kommer og installerer internet. Da internettet er et forholdsvis nyt fænomen i Grønland, er prisen også derefter: Jeg skal betale 1.300 kroner for en måned. Dyrt, men nødvendigt for at kunne være i kontakt med dem derhjemme. Det er derfor dejligt at kunne 'facetime' med familien, når jeg føler mig tvunget indendøre fra klokken 17 på grund af mørket.

Jeg ser frem til de sidste 14 dage af mit ophold og håber og tror på, at det bliver et 'på gensyn', når jeg tager afsked med de grønlandske kollegaer.

Inussiarnersumik inuulluarit/Med venlig hilsen
Anders Egeberg

DM I INDEFODBOLD

Der var 28 hold til DM i indendørsfodbold.

Af Morten Rasmussen, Krifo

De årlige mesterskaber blev afholdt den 7. marts i Nyborg. Igen i år var der mange nye ansigter. Det var dejligt at se. Vi håber, at det fortsætter fremover, så turneringen vokser.

Stor tak til alle dommere og hjælpere fra Nyborg. Uden jer var det ikke gået. Det er godt at se, hvor godt der arbejdes sammen over en lang dag.

Vi håber, at vi ses til næste år til en hyggelig dag i uge 10!

NM I UDEFODBOLD

Er du klar til de Nordiske Mesterskaber?

Der er NM i fodbold til sommer. Det foregår i Helsingborg i Sverige den 26.-27. juni med afrejse den 25. juni og hjemrejse den 28. juni. Udtagelsen foregår i Nyborg den 9. og 23. april.

Der er sendt indkaldelse ud til tjenestestederne, som skal indstille spillere. Vi har allerede fået henvendelser fra nogle stykker og en del har også tilkendegivet deres ankomst mundtligt.

Selvom man ikke mener, at man hører til de bedste boldspillere, ikke har spillet i mange år eller ikke spillet overhovedet, skal det ikke afholde en fra at forsøge. Selve udtagelsen er rigtig hyggelig, og man møder nye kollegaer. Hold jer ikke tilbage!

<p>DAME GULD: Femina SØLV: På Tværs BRONZE: FIOVQ</p>	<p>MIX GULD: Renbæk 1 SØLV: Østjylland BRONZE: MidtMix</p>	<p>HERRE GULD: Midtjylland 2 SØLV: Sheriffs of Nyborg BRONZE: Burger King Whoppers</p>
---	--	--

VOLD OG CHIKANE MOD FÆNGSELSBETJENTE SKAL STOPPES

Af Peter Skaarup MF og retsordfører for DF

For nyligt hørte jeg i Radioavisen om en fængselsbetjent, der efter 30 års tro tjeneste pakker uniformen. Han kan ikke mere. For trusler er blevet en alt for stor del af hans hverdag.

Ifølge betjenten har en indsat rockerboss for eksempel sagt til ham: "Jeg myrder dig, når jeg kommer til Falster, hvor jeg ved, at du bor".

Det skal hverken betjenten eller samfundet finde sig i! Denne fængselsbetjent er ikke den eneste, som oplever vold og trusler fra indsatte, og det er helt tydeligt, at der ikke bliver gjort nok for at forebygge det. I en ny undersøgelse svarer 25 procent af fængselsbetjentene, at de er blevet overfaldet. 65 procent svarer, at de er blevet truet.

Og det er ikke kun fængselsbetjentene, som modtager trusler. Deres familier bliver også udsat for dette. Det er simpelthen for dårligt! Folk, der har viet deres liv til at vogte de kriminelle i landets fængsler, skal ikke være bange for at gå på arbejde.

Det er ikke almindelige mennesker, som fængselsbetjentene er i kontakt med hver dag. Det er blandt andre hårdkogte kriminelle, der er dømt for grove forbrydelser som vold, drab og trusler. Derfor skal der gøres noget for, at disse fængselsbetjente kan føle sig sikre hver eneste dag.

I 2013 foreslog Fængselsforbundets formand Kim Østerbye, at der skulle være mere videoovervågning i landets fængsler, fordi det ville hjælpe til med at sikre fængselsbetjentene.

Peter Vesterheden, som var fængselsinspektør ved Københavns Fængsler, sagde i den anledning, at videoovervågning er et godt middel til at skabe tryghed blandt personalet og til at opklare konflikter mellem fanger. Det er jo to fluer slået med et smæk! Men, men, men hvis det står til Socialdemokratiet, så får landets fængsler ikke videoovervågning, som de jo ellers ønsker. Trine Bramsen, retsordfører for Socialdemokratiet, mener ikke, at det er videoovervågning, som fængslerne har brug for. Hun og S vil åbenbart ikke lytte til fagpersoner, når det gælder om at forebygge vold og trusler mod fængselsbetjente.

Utroligt! Til gengæld mener Trine Bramsen og S, at betjentene skal have uddannelse og redskaber til at håndtere de truende fanger. Nu er jeg selvfølgelig ikke psykolog, men jeg tvivler på, at en samtale i ny og næ og almindelig rundbordspædagogik alene kan forhindre overfald og trusler.

I Dansk Folkeparti vil vi sammen med andre partier skærpe straffen for at udøve vold mod tjenestemænd eller chikanere dem og deres familier.

Det er nødvendigt at sende et klart signal om, at det her er helt uacceptabelt.

Derfor skal straffen sættes væsentligt op.

For når regeringen med Socialdemokratiet i spidsen ikke vil gøre noget for at komme dette problem til livs, så må andre gøre det!

FORÅRS-/EFTERÅRSTRØJE

Jeg vil da også lige give min mening med: Jeg bakker fuldstændigt op om, at vi skal have den gamle slipover tilbage, og kvinderne skal have deres cardigan igen. Den tykke vintertrøje er alt for varm.

Det er cirka ti år siden, vi fik den nye uniform, og den har ikke udviklet sig meget. Så kom bare i gang med nye tiltag eller lidt af det gamle tilbage.

Med venlig hilsen

Lars Korreborg
 Fængselsbetjent
 Arresthuset i Århus

DEBAT

Debatindlæg (max 750 ord) sendes til redaktion@faengselsforbundet.dk senest den 14. i hver måned. Følg også debatten på Facebook: Faengselsforbundet og på Twitter: @Faengselsforbund.

København Fængsler er ved at teste det nye radiosystem. Her ses fængselsbetjent Morten Witthoff-Brandt med en af radioerne.

SIKKER KOMMUNIKATION I KRIMINALFORSORGEN

Kriminalforsorgen har fået tilladelse til at komme på SINE-nettet. Sikkerhedsnettet er et nationalt radionet til beredskabskommunikation, som blev taget i brug i 2010. Radionettet er krypteret og kan ikke aflyttes.

Radionettet anvendes både af politi, redningsberedskab, sundhedsberedskab, dele af Forsvaret, Beredskabsstyrelsen og af andre aktører, der løser samfundsmæssige opgaver.

Sikkerhedschef Michael Fønss Gjørup oplyser, at det er et tæt samarbejde mellem Københavns Fængslers DCA-afdeling og

direktoratets sikkerhedsenhed, som nu har båret frugt, således at Kriminalforsorgen fremover kan bruge radionettet.

Det er en klar fordel, siger han: "Ved at være koblet på SINE-nettet får vi vores egne kanaler. Dermed er der muligheder for, at vores transportere, narkotikahundeførere og andre kan kommunikere på tværs af landet."

I første omgang testes systemet af Københavns Fængsler, som begynder testen til maj.

Kriminalforsorgen er også blevet godkendt til at få såkaldte skadestedsradioer. Det betyder, at indsatslederen i et fængsel for eksempel kan kommunikere med en indsatsleder i redningsberedskabet og dermed sikre, at det nødvendige mandskab og udstyr kommer frem til skadestedet.